

L'ÀVIA

Recordo quan jugàvem
sempre juntes al menjador,
i em treies aquell somriure
que era tan encantador.

Quan estava malament,
eres tu qui m'ajudava.
Ara que no ets aquí,
diga'm, què faig amb aquesta ràbia?

Cada dia penso amb tu,
per què ja no et puc veure?
Espero que descansis bé,
i, àvia meva, que em recordis sempre.

La cadena que un dia em vas donar,
la porto al coll per recordar.
Recordar moments i històries
que encara que no ho pensis es van
omplir de glòria.

Maria